

ΠΡΩΤΟ 1 ΠΛΑΝΟ

Έκδοση του 13ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης

Τρίτη 15 Μαρτίου 2011

Αρ. φύλλου 255

protoplano@filmfestival.gr

ΧΕΛΕΝΑ ΤΡΕΣΤΙΚΟΒΑ ΑΝΘΡΩΠΟΙ, ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΠΕΠΡΩΜΕΝΟ

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΛΑΒΟΥ

Το έργο της πολυβραβευμένης Τσέχας ντοκιμαντερίστριας Χελένα Τρεστίκοβα είναι, με μια λέξη, συναρπαστικό. Εδώ και τριάντα πέντε χρόνια, δημιουργεί –με αξιοσημείωτα υψηλούς ρυθμούς, περίπου μία ταινία το χρόνο– ντοκιμαντέρ μεγάλης συγκινησιακής φόρτισης. Ορισμένα από αυτά αποτελούν πραγματικά ορόσημα για τον ευρωπαϊκό κινηματογράφο τεκμηρίωσης.

Η γεννημένη το 1949 σκηνοθέτιδα ολοκλήρωσε την πρώτη της ταινία το 1975, ένα χρόνο μετά την αποφοίτησή της από την περίφημη FAMU, τη Σχολή Κινηματογράφου της Πράγας. Έκτοτε ακολούθησαν πάνω από σαράντα ταινίες, πολλές από τις οποίες έγιναν κατά παραγγελία της Τσεχικής Τηλεόρασης. Όμως τίποτε το «τηλεοπτικό» δεν υπάρχει στο έργο της: οι ταινίες της κινητοποιούν ποικιλοτρόπως τον θεατή, τόσο λόγω των θεμάτων με τα οποία καταπιάνεται όσο και λόγω της απλής και στρωτής διαπραγματεύσής τους. Δεν είναι τυχαίο ότι κάθε επεισόδιο του κύκλου ντοκιμαντέρ Ιστορίες γάμου: 20 χρόνια αργότερα (2006) συγκέντρωσε πάνω από ένα εκατομμύριο θεατές –η μεγαλύτερη επιτυχία για ταινία τεκμηρίωσης στην Τσεχία, πιθανώς και σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Η σημαντικότερη συμβολή της είναι το λεγόμενο «ντοκιμαντέρ βάθους χρόνου». Ο όρος σημαίνει επιγραμματικά το εξής: η Τρεστίκοβα επιλέγει το θέμα της, π.χ. έναν ορισμένο άνθρωπο, και στη συνέχεια το παρακολουθεί για εκτεταμένο χρονικό διάστημα, επιστρέφοντας στην περίπτωση του ανά διαστήματα. Το αποτέλεσμα είναι εντυπωσιακό: εκείνο που προκύπτει από την τριβή μ' ένα πρόσωπο επί πέντε ή πολλές φορές ακόμα και είκοσι χρόνια, είναι το εμβριθές πορτραίτο ενός ανθρώπου και της σχέσης της προσωπικότητάς του με το πεπρωμένο του. Ο φακός της συλλαμβάνει λεπτές

και πολύπλοκες αποχρώσεις, αποτυπώνει την ίδια την εξέλιξη –ή την απουσία εξέλιξης– ενός ανθρώπου. Αυτή η ευαισθησία του βλέμματος είναι εκείνο που πρωτίστως ανυψώνει το έργο της από την απλή καταγραφή σ' έναν σύνθετο στοχασμό πάνω στην Ιστορία και εν τέλει την ίδια την ανθρώπινη φύση. Τα θέματα που την ενδιαφέρουν είναι ποικίλα, όμως μπορούν να συνοψιστούν στα εξής: οι παραβατικές προσωπικότητες που ζουν στις παρυφές της κοινωνίας (κακοποιοί, ναρκομανείς, πόρνες)· ο έγγαμος βίος και η συμβίωση· ο ρόλος της γυναίκας στην οικογένεια και την κοινωνία· και τέλος η Ιστορία και η αντανάκλασή της σε ό,τι αποκαλούμε «κοινό» άνθρωπο.

Βάσει της θεματολογίας αυτής, η φιλμογραφία της οργανώνεται σε κύκλους ταινιών. Έτσι, στον κύκλο Ιστορίες γάμου (1980-1987) και Ιστορίες γάμου: 20 χρόνια αργότερα (2006) παρακολουθούμε την πορεία έξι ζευγαριών από τα πρώτα χρόνια του συζυγικού βίου ως τη μέση ηλικία. Στον κύκλο ταινιών Γυναίκες στο γύρισμα του αιώνα (2001) παρακολουθούμε τις αφηγήσεις γυναικών που πιασμένες στις μυλόπετρες της Ιστορίας βίωσαν από πρώτο χέρι τους

ολοκληρωτισμούς του 20ού αιώνα. Ένας τρίτος κύκλος αφορά ιστορίες περιθωριακών υποκειμένων, τους οποίους ακολουθεί επί πολλά χρόνια. Το έργο της συμπληρώνουν πορτραίτα σημαντικών Τσέχων καλλιτεχνών και διανοουμένων, και φιλμ για τη θέση των γυναικών στην τσεχική κοινωνία.

Όπως και στο έργο του έτερου τιμωμένου από το φετινό Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης, του Σεργκέι Λοζνίτσα, έτσι και στα ντοκιμαντέρ της Χελένα Τρεστίκοβα η έννοια-κλειδί είναι η αποστασιοποίηση. Η δημιουργός δεν χρησιμοποιεί αφήγηση ούτε ε-κβιάζει με στοχευμένες ερωτήσεις τη συγκίνηση από τους πρωταγωνιστές της· αντίθετα, τους αφήνει διακριτικά να μιλήσουν εκείνοι, σε εκτενείς μονολόγους, αποκαλύπτοντας στην κάμερα λανθάνουσες πτυχές του εαυτού τους. Κι αν η εξομολόγηση μιας αποκλί-νουςας περίπτωσης όπως ενός καθ' υποτροπήν ηρωϊνομανούς μοιάζει να προκαλεί εύκολα το ενδιαφέρον του θεατή, δημιουργεί το ίδιο ενδιαφέρον όταν ασχολείται με θέματα που εκ πρώτης όψεως φαίνονται κοινότυπα, όπως η έγγαμη ζωή. Ο λόγος είναι ότι η σκηνοθέτις κινείται πρωτίστως σαν

ένας ευαίσθητος ανθρωπολόγος που γνωρίζει ότι κάθε άνθρωπος και κάθε βίος είναι απόλυτα ενδιαφέρων –αρκεί να ξέρει κανείς πώς να τον προσεγγίσει. Θα 'λεγε κανείς ότι στις ταινίες της υλοποίησε το αίτημα του θεωρητικού του Ιταλικού Νεορεαλισμού Τσέζαρε Ζαβατίνι «για μια ταινία με πρωταγωνιστή κάποιον στον οποίο δεν έχει ποτέ συμβεί τίποτε το εξαιρετικό».

Η Χελένα Τρεστίκοβα χαιρεί μεγάλης εκτίμησης στην Τσεχία. Το έργο της συναντήθηκε για πρώτη φορά με το πλατύ κοινό στα τέλη της δεκαετίας του '80, όταν το πρώτο μέρος των Ιστοριών Γάμου σημείωσε ανέλπιστα για ντοκιμαντέρ επιτυχία. Έκτοτε, πολλές ταινίες της έχουν προκαλέσει συζητήσεις στην πατρίδα της, ενώ σε αρκετές περιπτώσεις πρωταγωνιστές ντοκιμαντέρ της έχουν λάβει οικονομική και ηθική υποστήριξη από θεατές που προσέτρεξαν για βοήθεια μετά από την προβολή της ταινίας. Από το 2002 διδάσκει στη FAMU, ενώ το 2007 διετέλεσε Υπουργός Πολιτισμού, θέση από την οποία παραιτήθηκε μόλις δύο εβδομάδες μετά την ανάληψη των καθηκόντων της, καταγγέλλοντας άνωθεν πιέσεις για διορισμό υφισταμένων της στο Υπουργείο.

13^ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης
Εικόνες του 21ου αιώνα (11-20 Μαρτίου 2011)

Ο ΔΗΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
στηρίζει το Διεθνές Ετήσιο Συνέδριο του EDN
(European Documentary Network)

Ενισχύει τη δημιουργία ενός πεδίου έρευνας,
διαλόγου, ιδεών και κατευθύνσεων δράσης
για τον κλάδο του Ντοκιμαντέρ παγκοσμίως
στην «κινηματογραφική» Θεσσαλονίκη

**ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
EDN ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ**

**EDN CONGRESS
IN THESSALONIKI**

www.makthes.gr
www.sportouvorra.gr

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ
η Βόρεια Ελλάδα έχει δύναμη

ΣΕΡΓΚΕΪ ΛΟΖΝΙΤΣΑ

ΤΟ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟ ΚΑΙ ΤΟ ΑΠΡΟΟΠΤΟ

Ο κινηματογράφος του Ουκρανού ντοκιμαντερίστα Σεργκέι Λοζνίτσα είναι ένας κινημα-τογράφος πλούσιος και απαιτητικός. Οι αισθητικές και θεματικές παράμετροι των ταινιών του, σε συνδυασμό με τον ιδιότυπο ρυθμό τους, αξιώνουν θεατές πεπαιδευμένους και προσηλωμένους στα επί της οθόνης τεκταινόμενα. Οι θεατές αυτοί όμως, όπως καταδεικνύουν το πλήθος των βραβεύσεών του και το κύρος που περιβάλλει το όνομά του, θα αμειφθούν με τη γενναιοδωρία ενός σινεμά σπάνιας οξυδέρκειας· ενός σινεμά που δια της αποστασιοποίησης πετυχαίνει –κι αυτό δεν είναι παραδοξολογία– την πλήρη εγγήγορη του θεατή.

Τα έντεκα ντοκιμαντέρ (τρία μεγάλου μήκους και οκτώ μικρού) του γεννημένου το 1964 Σεργκέι Λοζνίτσα συνιστούν ένα οργανικό σύνολο που εδράζεται σε κοινές παραδοχές. «Κάθε ταινία μου» θα πει ο σκηνοθέτης, «γεννιέται από την προηγούμενη, είναι μια εκφραστική παραλλαγή της προηγούμενης· όλες συνδέονται μεταξύ τους θεματικά και σε επίπεδο φόρμας». Επιγραμματικά, οι έννοιες που διατρέχουν το έργο του είναι οι ακόλουθες: εστίαση στο ελάχιστο, το καθημερινό, το τετριμμένο ως όχημα ερμηνείας της πραγματικότητας αλλά και ως αισθητικό πρόταγμα· αποστασιοποιημένη κινηματογράφηση χωρίς συναισθηματική εμπλοκή ή ρητορεία· αδιάσπαστη ενότητα χώρου και χρόνου των όσων επιλέγει να κινηματογραφήσει (συχνά οι ταινίες του είναι «φέτες ζωής» –π.χ. μια μέρα από τη ζωή μιας ομάδας εγκλείστων σε ψυχιατρικό ίδρυμα στον Οικισμό του 2001, οι συζητήσεις των ανθρώπων που περιμένουν ένα αργοπορημένο λεωφορείο στο Τοπίο του 2003)· πρωτοκαθεδρία του μοντάζ και κυρίως του ήχου ως βασικών μοχλών ανάπτυξης της πλοκής και χειρισμού της συναισθηματικής θερμοκρασίας· και –ίσως ό,τι σημαντικότερο– υπαινικτικό βλέμμα που δεν επιβάλλει τίποτε στον θεατή αλλά παρέχει, ως προγραμματική αρχή, χώρο ενεργοποίησης του δικού του βλέμματος.

Ειδικότερα ως προς το θεματικό σκέλος, ο κόσμος του Λοζνίτσα είναι αναγνωρίσιμος, καθώς ο σκηνοθέτης καταφεύγει

σε συγκεκριμένα θέματα. Η ρωσική επαρχία και οι άνθρωποί της είναι ο κόσμος που τον απασχολεί από τη δεύτερη κιόλας ταινία του, το Η ζωή, το φθινόπωρο του 1998 (πρώτη του ταινία είναι το Σήμερα κτίζουμε ένα σπίτι του 1998 και πρόκειται για τη διπλωματική του εργασία στο Κρατικό Ινστιτούτο Κινηματογράφου της Ρωσίας). Το σύνολο σχεδόν των ταινιών του σχετίζεται με την ύπαιθρο και την κουλτούρα της: έτσι, στο Η ζωή, το φθινόπωρο παρακολουθούμε σκηνές από τη ζωή των ηλικιωμένων κατοίκων ενός χωριού της ρωσικής επαρχίας, στο Αρτέλ (2006) βλέπουμε την προσπάθεια μιας παρέας να ψαρέψει στους πάγους της Βόρειας Ρωσίας, το Φως του Βορρά (2008) μεταφέρει τον θεατή σ' ένα απομονωμένο χωριό του Αρκτικού Κύκλου, κλπ. Οι άνθρωποι στους οποίους στρέφει το φακό του είναι κατά κύριο λόγο χειρώνακτες, άνθρωποι του μόχθου και της φύσης. Δεν πρόκειται όμως για συναισθηματική περιγραφή ή εξιδανίκευση της εργατικής ή αγροτικής ζωής –κάθε άλλο. Αν και η χαρά της

συλλογικής εργασίας ως τρόπος διαχείρισης της πραγματικότητας μοιάζει να αναδύεται από τα φιλμ του, ο Λοζνίτσα παραμένει αρκούντως αμέτοχος, παρατηρητής, παραχωρώντας και πάλι στο θεατή τον τελικό λόγο. Η ενότητα φύσης και ανθρώπου εί-ναι επίσης σημαντική έννοια: οι φιγούρες του ζουν αρμονικά με τη φύση, νοηματοδοτούνται θετικά εντός της.

Τα παραπάνω φέρνουν στο νου τον κινηματογράφο του Ρομπέρ Μπρεσόν, στο έργο του οποίου αποτυπώνονται με ενάργεια τα χαρακτηριστικά αυτά (η αποστασιοποιημένη αφήγηση, η ύπαιθρος με τη φύση και τους ανθρώπους της, αλλά και ο βραδύς ρυθμός και η λεπτή ύφανση των πλάνων, η επιμέλεια του αισθητικού σκέλους). Σημειώνεται ότι ο Λοζνίτσα είναι ένας ιδιαίτερος σινεφίλ σκηνοθέτης, απόφοιτος, όπως αναφέρθηκε παραπάνω, του απαιτητικού Κρατικού Ινστιτούτου Κινηματογράφου της Ρωσίας, όπου μαθή-τευσε πλάι σε σημαντικούς δημιουργούς και τεχνικούς.

Ωστόσο, το έργο του ως δημιουργού ντοκιμαντέρ –διότι ο Λοζνίτσα έχει και άλλη ιδιότητα: πέρσει σκηνοθέτησε την πρώτη του ταινία μυθοπλασίας, το «Χαρά μου, εσύ»– γνωρίζει μια αξιοσημείωτη τομή με δύο από τις τελευταίες του ταινίες (Αποκλεισμός, 2005, Επισκόπηση, 2008): οι ταινίες αυτές αποτελούν συρραφή από ειδήσεις, επίκαιρα και προπαγανδιστικά φιλμ της Σοβιετικής Ένωσης, κυρίως από τη δεκαετία του '50 και τις αρχές του '60. Ο ήχος και το μοντάζ έχουν και πάλι τον πρώτο λόγο, ωστόσο εδώ το ύφος γίνεται αρκετές φορές νοσταλγικό ή και ειρωνικό, ενώ ο ρυθμός είναι αισθητά διαφορετικός. «Η διαφορά μεταξύ της δημιουργίας ενός ντοκιμαντέρ και μιας ταινίας μυθοπλασίας» δη-λώνει ο Λοζνίτσα «είναι ότι η σχέση που αποκτά ο δημιουργός ντοκιμαντέρ με το αντικείμενό του είναι πολύ πιο δυναμική. Ένα ντοκιμαντέρ είναι περισσότερο απρόοπτο». Η σύλληψη και απόδοση της τυχαιότητας αυτής πιστώνεται στα επιτεύγματα του κινηματογράφου του.

ΠΡΩΤΟ 1 ΠΛΑΝΟ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ 13ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

www.filmfestival.gr

Εκδότης ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΕΪΠΙΔΗΣ

Διευθυντής ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΟΥΛΑΣ

Αρχισυντάκτρια ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

Συντάκτες ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΓΟΥΔΗΣ, ΝΙΚΗ ΚΕΦΑΛΑ,
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΒΟΣ, ΚΥΑ ΤΖΗΜΟΥ.

Φωτογραφίες MOTIONTEAM

Σχεδιασμός ΓΡΑΜΜΗ / Οπτική Επικοινωνία

Εκτύπωση ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΗ

ΠΟΡΤΡΕΤΑ: ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΣΩΠΑ ΜΕ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ηγετικές προσωπικότητες, δημιουργοί με ιδιαίτερη καλλιτεχνική ιδιοσυγκρασία και άνθρωποι της διπλανής πόρτας. Όλοι τους έχουν και από κάτι να μας αφηγηθούν. Ας τους ακούσουμε...

Η αυτοβιογραφία του Νικολάε

Τσαουσέσκου Ο Αντρέι Ουζίκα χρησιμοποίησε άγνωστο αρχαιακό υλικό, παρακολουθεί την σύντομη δίκη στην οποία υπεβλήθησαν το 1989 με πλήθος κατηγοριών (από παράνομο πλουτισμό μέχρι γενοκτονία), ο Τσαουσέσκου και η γυναίκα του.

Νικώντας το χρόνο

Η ταινία της Οντέτ Ορ, η οποία προβάλλεται σε ευρωπαϊκή πρεμιέρα, ακολουθεί τον 29χρονο φοιτητή του Χάρβαρντ Άβι Κρέμερ και τους φίλους του σε έναν αγώνα ενάντια στο χρόνο, προκειμένου να βρουν την θεραπεία για την μυατροφική σκληρυνση, κοινώς γνωστή ως νόσος του Lou Gehrig. Θα κερδίσουν αυτή την δύσκολη μάχη;

Επαγγελματίας δολοφόνος, δωμάτιο 164

Στο διάρκειας ογδόντα λεπτών ντοκιμαντέρ του, ο Τζιανφράνκο Ρόσι, μιλά για την ιστορία ενός εκτελεστή και απαγωγέα, που για πολλά χρόνια ήταν διοικητής της κρατικής αστυνομίας στην Τσιουάουα του Μεξικό. Πλέον ζει ως φυγάς. Η ταινία είναι γυρισμένη στο δωμάτιο ενός ξενοδοχείου στα σύνορα ΗΠΑ-Μεξικού και επικεντρώνεται στην ευφυή προσωπικότητα του εκτελεστή.

Ο Ζυλιέν

Σε ένα μικρό γαλλικό χωριό κάπου στην Ορλεάνη, μας μεταφέρει ο Γκαέλ Δεπένγκλ και στην ιστορία του Ζυλιέν και των φίλων του, που μόλις έκλεισαν τα 18. Οι ίδιοι ζουν το τελευταίο τους καλοκαίρι, σε εκείνο το μεταβατικό στάδιο ανάμεσα στη παιδική ηλικία και την ενηλικίωση.

Ο δρόμος της Μαρίας

Ο δρόμος του Αγίου Ιακώβου, στη βορειοδυτική Ισπανία, είναι ένα από τα πιο σημαντικά σημεία προσκυνήματος. Η Μαρία, τη ζωή της οποίας κινηματογραφεί η Άνν Μιλν, είναι εκείνη που υποδέχεται τους περαστικούς και τους κατευθύνει προς τον καθεδρικό ναό του Σαντιάγκο ντε Κομποστέλα.

Πορτρέτο ενός άνδρα Η Βίσα Κόισο - Κάντιλα δημιουργεί μια ασυνήθιστη ιστορία για τη σχέση ενός πατέρα με τον γιο του. Πρόκειται για το τρίτο και τελευταίο ντοκιμαντέρ της σειράς που σκηνοθέτησε η δημιουργός. Προηγήθηκαν τα «Πατέρας και γιος» και «Ένα ταξίδι τον Χειμώνα».

Δημόσιος κατήγορος

Έχοντας πρόσβαση σε σημαντικό υλικό, ο Μπάρι Στίβενς, ακολουθεί τον Ανώτατο Δημόσιο Κατήγορο, Λουίς Μορένο - Οκάμπο, στις πρώτες του δίκες στο νεοσύστατο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο. Το φιλμ εξετάζει το ζήτημα εάν ο συγκεκριμένος φορέας, είναι ένα όπλο υπέρ της παγκόσμιας δικαιοσύνης ή απλά το όνειρο κάποιων ιδεαλιστών.

Μπεατρίς Γκονσάλες, Γιατί κλαίς;

Μονόλογος σε τρεις φωνές Η σκηνοθέτις Ντιέγκο Γκαρσία - Μορένο, πέρασε τρία χρόνια από τη ζωή της, ακολουθώντας με την κάμερά της την ζωγράφο Μπεατρίς Γκονσάλες, καθώς δούλευε στο έργο της «Ανώνυμες Αύρες».

Ο κόσμος σύμφωνα με τον Ίον Μπ.

Η ταινία του Αλεξάντερ Νανάου αναφέρεται στην ζωή ενός 62χρονου αστέγου, που επιθυμεί να γίνει σκηνοθέτης. Οι θεατές παρακολουθούν την πορεία του προς τη καταξίωση, ως ένας απ' τους πιο σημαντικούς σύγχρονους Ρουμάνους καλλιτέχνες.

Ουίλιαμ Σ. Μπάροους: ο άνθρωπος μέσα του

Το φιλμ του Γιόνι Λέιζερ παρουσιάζει αδημοσίευτο υλικό με τον ίδιο τον συγγραφέα Ουίλιαμ Μπάροους (ο παππούς του εφηύρε την πρώτη αριθμομηχανή και... έτοι ξεκίνησαν όλα), που σκότωσε την γυναίκα του και εγκαταλείφθηκε από τον γιο του.

Ένα μουσείο γεννιέται

Μια περιπλάνηση στην Πινακοθήκη Γκίκα, μέσα από τα μάτια του διευθυντή του μουσείου Μπενάκη, Άγγελου Δεληβορριά, επιχειρεί με το ντοκιμαντέρ της η Άννα Κεσίσογλου.

Η ζωή και ο θάνατος του Σέλσο

Τζούνιορ Ο Σέλσο από τη Βραζιλία, είναι καλλιτέχνης και ζει πλέον στην Ελβετία παντρεμένος με τον εκλεκτό της καρδιάς του. Η ζωή και η φιλοσοφία του γίνονται το επίκεντρο στο ντοκιμαντέρ του Παναγιώτη Ευαγγελίδη.

Ο αθέατος σκηνοθέτης

Ο σκηνοθέτης Νίκος Θεοδοσίου, αποκαλύπτει 25 σημαντικές σκηνές στο έργο του συναδέλφου του Ροβήρου Μανθούλη.

Κόντρα στον άνεμο

Σε ευρωπαϊκή πρεμιέρα θα δούμε το φιλμ των Στιβ Νας και Έζρα Χόλαντ, οι οποίοι μοιράζονται μαζί μας την απίστευτη ιστορία επιμονής και ελπίδας του Τέρι Φοξ. Παρά την ακρωτηρίαση του δεξιού του ποδιού, κατάφερε να τρέξει σε ένα μαραθώνιο προκειμένου να ευαισθητοποιήσει την κοινή γνώμη για την προώθηση της έρευνας του καρκίνου.

Ίνγκριντ Μπετανκούρ: 6 χρόνια στη ζούγκλα

Στις 23 Φεβρουαρίου του 2002, η Ίνγκριντ, υποψήφια στις προεδρικές εκλογές της Κολομβίας, υπήρξε θύμα απαγωγής. Παρέμεινε όμηρος στη ζούγκλα για έξι χρόνια. Το ντοκιμαντέρ της Άνγκους Μακουίν είναι ο πρώτος απολογισμός των όσων συνέβησαν εκεί δια στόματος της ίδιας και εκείνων που βρέθηκαν μαζί της.

Ντάνιελ Σμιτ- Η γάτα που σκέφτεται

Ο κινηματογραφιστής Ντανιέλ Σμιτ, έγινε αφηγητής ιστοριών και αυτό παρέμεινε. Η ταινία του Πασκάλ Χόφμαν συνθέτει το πορτρέτο της γεμάτης περιπέτειες ζωής του.

Το συμβόλαιο

Ένας όρκος αφοσίωσης -σε υλικό, πνευματικό και σωματικό επίπεδο- μεταξύ δύο γυναικών, γίνεται η έμπνευση για την ταινία της Λίνα Μάνχαϊμερ.

Ο μικρός Μιρ - Δέκα χρόνια στο Αφγανιστάν

Ο Φιλ Γκράμπσκι ακολουθεί τον ήρωα του, τον Μιρ, από τα οχτώ του χρόνια έως τα δεκαοχτώ, σε ένα μοναδικό ταξίδι στην ενηλικίωση, σ' έναν από τους πιο σκληρούς τόπους στον πλανήτη.

Με τον Καλλιγιάνη (κινηματογραφικό πορτρέτο)

Παρά τις διάφορες ιδιότητες του (μισθοφόρος, αεροπόρος, ναυπηγός, κτλ) ο Μανώλης Καλλιγιάννης εγκατέλειψε στα 17 του την πατρίδα του τη Λέσβο, με το όνειρο να γίνει ζωγράφος. Ο Πέδρο Ολάγια δημιουργεί ένα φιλμ για την ζωή του.

Νέο Duster. Με αυτή την τιμή θα πάρετε τα βουνά.

Κινητήρας βενζίνης 1.6 16V 105hp 4x2, εκπομπές CO2(g/km) 166, Μικτός κύκλος (l/100km) 7.1
Κινητήρας βενζίνης 1.6 16V 4x4, εκπομπές CO2(g/km) 185, Μικτός κύκλος (l/100km) 8
Κινητήρας πετρελαίου 1.5 dCi 110hp 4x4, εκπομπές CO2(g/km) 145, Μικτός κύκλος (l/100km) 6.6

Νέο Duster
ΑΠΟ €12.930

3 ΧΡΟΝΙΑ
ΕΓΓΥΗΣΗ
ή 100.000 χλμ.

Βραβείο

DACIA
GRUPE REVAULT

Το νέο **Duster** έρχεται να κάνει τις εντός και εκτός πόλης διαδρομές σας το ίδιο διασκεδαστικές. Με πλούσιο **standard εξοπλισμό** (αερόσακοι οδηγού-συνοδηγού-πλευρικοί, A/C, radio-Mp3, κεντρικό κλειδωμα, μπάρες οροφής και φιμέ τζάμια) είναι ένας καινούργιος λόγος να αγαπήσετε και να ανακαλύψετε την πόλη από την αρχή. Επιπλέον, με κινητήρες diesel 1.5lt, 110hp και βενζίνης 1.6lt, 105hp, **χειρισμό 4κίνησης με διακόπτη auto - lock - 4x2** και μεγάλη απόσταση από το έδαφος, η ανάβαση και στις πιο δύσκολες κορυφές είναι πια εύκολη υπόθεση. Και όσο για την τιμή του... Νέο Duster από €12.930. Με αυτή την τιμή θα πάρετε τα βουνά.

ΡΟΜΠΟΠΟΥΛΟΣ αυτοκίνηση Α.Ε. - ROBOCAR

ΕΔΡΑ: 2ο χλμ. Ε.Ο. Θεσσαλονίκης-Αθήνας (Κεντρική αγορά), Τηλ. 2310 753000
ΥΠΟΚ/ΜΑ: Εθνικής Αντιστάσεως 169, Φοίνικας, Θεσσαλονίκη, Τηλ. 2310 440030
ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΜΕΝΟΣ ΔΙΑΝΟΜΕΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΑΣΤΗΣ ΤΗΣ ΡΓΑ ΕΛΛΑΔΑ

Τηλεφωνήστε μας για ένα...
Test Drive
2310 753000

Duster AMBIANCE 4x2 1.6 105hp, προτεινόμενη λιανική τιμή €13.990, όφελος από την απόσυρση €1.060, τελική τιμή €12.930.

Η DACIA συνιστά

Περί εισιτηρίων...

Εκδοτήρια εισιτηρίων: Πλατεία Αριστοτέλους & Λιμάνι
Ώρες λειτουργίας: Καθημερινά 09:45-24:00
Τιμή εισιτηρίου: €4 / προβολή

Κανονισμοί εισιτηρίων:

- Οι θέσεις στις αίθουσες δεν είναι αριθμημένες.
- Το εισιτήριο σας εξασφαλίζει μία θέση **έως και 5 λεπτά πριν την έναρξη της προβολής.**
- 5 λεπτά πριν από την έναρξη της προβολής, και μόνο εφόσον υπάρχουν κενές θέσεις, επιτρέπεται η είσοδος στους κατόχους CineΚάρταF και διαπιστεύσεων.
- Μετά την έναρξη της προβολής απαγορεύεται η είσοδος στην αίθουσα.
- Μετά τη λήξη κάθε προβολής είναι απαραίτητη η αποχώρησή σας από την αίθουσα.
- Τα εισιτήρια μηδενικής αξίας δεν ανταλλάσσονται.
- Τα εισιτήρια αξίας ανταλλάσσονται ή επιστρέφονται μέχρι και 2 ώρες πριν την έναρξη της προβολής στο ταμείο του κινηματογράφου Ολύμπιον.

Εισιτήρια αξίας €4

Είναι διαθέσιμα για όλες τις προβολές κοινού και όλες τις ημέρες, ανεξαρτήτως αριθμού εισιτηρίων.

Ελεύθερη είσοδος

Οι φοιτητές και οι κάτοχοι κάρτας πολιτισμού ή κάρτας ανεργίας δικαιούνται ελεύθερη είσοδο στις προβολές της αίθουσας Ολύμπιον με ώρα έναρξης έως και τις 15:00 και στις προβολές στο λιμάνι με ώρα έναρξης έως και τις 13:00. Απαραίτητη για την έκδοση μηδενικού εισιτηρίου και την είσοδο είναι η επίδειξη φοιτητικής ταυτότητας / κάρτας πολιτισμού / κάρτας ανεργίας.

Το Εθνικό Οπτικοακουστικό Αρχείο παρουσιάζει...

Το Εθνικό Οπτικοακουστικό Αρχείο συμμετέχει για 3η συνεχή χρονιά στο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης με την ενότητα «Το Εθνικό Οπτικοακουστικό Αρχείο παρουσιάζει...», προβάλλοντας δύο ενότητες συνδεδεμένες με τη θεματική κατεύθυνση της Μέσης Ανατολής και τη φυσιογνωμία του φεστιβάλ και της ιστορίας του στην πόλη της Θεσσαλονίκης.

Η μία σχετίζεται με το αφιέρωμα του ΦΝΘ στη Μέση Ανατολή και περιλαμβάνει θέματα που υπενθυμίζουν τις παραδοσιακά καλές σχέσεις της Ελλάδας με τις χώρες της περιοχής.

Η δεύτερη ανατρέχει στην πολιτιστική ιστορία της Θεσσαλονίκης και υπενθυμίζει εικόνες από το φεστιβάλ κινηματογράφου και το φεστιβάλ τραγουδιού. Και οι δύο, βασισμένες σε αρχαιακό υλικό, σκοπό έχουν να μοιραστούν με το κοινό του φεστιβάλ την ποικιλία οπτικοακουστικών έργων που το Εθνικό Οπτικοακουστικό Αρχείο συλλέγει, διαθέτει, επεξεργάζεται και διαχειρίζεται, ώστε να μπορούν να είναι προσβάσιμα και αξιοποιήσιμα από κάθε ενδιαφερόμενο.

Η προβολή του υλικού έρχεται να δείξει για μια ακόμη φορά την ιδιαίτερη σημασία της αξιοποίησης του αρχαιακού υλικού για τη διαχρονική ανάγνωση και αντίληψη της ιστορίας μας. Η μαγεία της εικόνας, τα χιλιάδες μυστικά που κρύβει και οι πληροφορίες που δίνει έρχονται να προσφέρουν χρώμα εποχής, γνώση και αξία σε μια διοργάνωση όπου κάθε επισκέπτης, θεατής αλλά και ο διαδικτυακός χρήστης αναζητεί τα ιδιαίτερα εκείνα στοιχεία που μεγιστοποιούν

την πληροφόρηση και την απόλαυσή του. Το Αρχείο επαναλαμβάνει τη δέσμευσή του για τη διαρκή στήριξη του θεσμού μέσα από το συγκεκριμένο concert και από κάθε ενέργεια που αναδεικνύει και υπογραμμίζει το ρόλο του στο κινηματογραφικό τοπίο και ειδικότερα στη διάσωση, αξιοποίηση και ανάδειξη ο/α έργων και πολύτιμων ντοκουμέντων.

ΣΗΜΕΙΑ ΠΡΟΒΟΛΗΣ:

- Φουαγιέ Αποθήκης Δ' – Λιμάνι Θεσσαλονίκης
- Μουσείο Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (Αποθήκη Α' – Λιμάνι Θεσσαλονίκης)

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Κατά τη προβολή της ταινίας "In the wind" των Στιβ Νας, Έζρα Χόλαντ την Τετάρτη 16/03 στις 17.30 στο Ολύμπιον χαιρετισμό θα απευθύνει η πρέσβειρα του Καναδά Renata E. Wielgosz.

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΟ

Μετά την προβολή της ταινίας "Καναρίνι μου Γλυκό" ο Γιώργος Νταλάρας απευθύνθηκε στο σκηνοθέτη Ρόι Σερ λέγοντάς του: "Σε ευχαριστώ για το δώρο που έκανες στη χώρα μου".

Παρελθόν και παρόν, ψηφιακά στο μέλλον.

Το Εθνικό Οπτικοακουστικό Αρχείο

ξεκίνησε το μεγάλο έργο της διάσωσης, καταγραφής και αξιοποίησης των οπτικοακουστικών αρχείων και συλλογών του τόπου μας.

Έτσι εισφέρει στην Παιδεία και τον Πολιτισμό με ένα κεντρικό στόχο:

Να είναι η οπτικοακουστική μας κληρονομιά στη διάθεση κάθε πολίτη.

Εθνικό Οπτικοακουστικό Αρχείο

ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Η ΒΟΥΗ ΚΑΙ Η ΑΝΤΑΡΑ

Τα ανθρωπιάνα δικαιώματα, ευαίσθητα στην υπεράσπισή τους, είναι και τα πλέον ευάλωτα σε έναν κόσμο αστάθειας, ακραίων πολιτικών και κοινωνικών φαινομένων, αβεβαιότητας και συχνά ολοκληρωτικής απελπισίας. Η οικονομική κρίση, η ανέχεια, η ανασφάλεια, η έλλειψη σεβασμού απέναντι στη διαφορετικότητα, ο ρατσισμός, η μετατροπή ενός μεγάλου μέρους του πληθυσμού σε παράνομους οικονομικούς και πολιτικούς μετανάστες, ο πόλεμος, η εκμετάλλευση των αδύνατων πληθυσμιακών ομάδων και η προσπάθεια χειραγώγησης του πολίτη σε κοινωνίες στα πρόθυρα της εξέγερσης οδηγεί στην καταπάτησή τους και θέτει τον πολιτισμό μας υπό αμφισβήτηση, ενώ «δοκιμάζονται» βασικές αξίες και διεκδικήσεις αιώνων. 11 ταινίες καταγγελίας φέρνουν στο φως ανθρωπίνες ιστορίες που γράφουν Ιστορία και αποτελούν παρακαταθήκη για την ενίσχυση του αγώνα για έναν κόσμο ισότητας και δικαιοσύνης.

Κεντρική θεματική, μια που το φαινόμενο δεν φαίνεται να έχει τελειωμό και εντείνεται σε κάθε οικονομική, πολιτική και κοινωνική κρίση, είναι η μετανάστευση και οι λεπτές γραμμές που χωρίζουν

τη νομιμότητα από την ισοπέδωση της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας. Ο ήρωας όλων των θαλασσών του Σύριου Ταλάλ Ντερκί δεν μιλά βέβαια για τον Σεβάχ τον Θαλασσινό αλλά επικεντρώνει σε έναν από τους χιλιάδες Κούρδους που μεταναστεύουν παράνομα προς την Ευρώπη, έστω και κολυμπώντας. Τρεις Έλληνες ξεχωριστοί ντοκιμαντερίστες επικεντρώνουν στο φαινόμενο: Ο Θανάσης Καρανικόλας στο Khaïma, μέσα από ένα υποδειγματικό στην αφήγησή του ντοκιμαντέρ, μας δια φωτίζει για τη μοίρα εκατοντάδων προσφύγων που βρέθηκαν μετέωροι μετά την κατεδάφιση του ούτως ή άλλως υποτυπώδους καταυλισμού που τους «φιλοξενούσε» στην Πάτρα, ο Γιάννης Ρουμελιώτης εγκαθίσταται με την κάμερά του στο The palace και «περιθωριοποιείται» στην καθημερινότητα έξι Πακιστανών εργατών που εργάζονται και εξακολουθούν να ελπίζουν σε ένα έρημο ξερονήσι της Ελλάδας, ενώ ο Στέλιος Κούλογλου «ταξιδεύει» ακολουθώντας νοερά τα ίχνη των άθλιων συνθηκών της προσφυγιάς από το Πακιστάν στην Ιορδανία και από τη Βοσνία Ερζεγοβίνη στα δάση της Κένυας κινηματογραφώντας στα κέντρα κράτησης των μεταναστών στην Ελλάδα, υπό τον εύγλωττο ειρωνικό τίτλο

Welcome to Europe. Ανθρώπους Χωρίς Πατρίδα παρακολουθεί και ο αμερικανός Θίο Ρίγκμπι καταγγέλλοντας το μεταναστευτικό σύστημα της χώρας του. Παιδιά ενός κατώτερου Θεού που βρίσκονται στο έλεος της εκμετάλλευσης από ανθρώπους που στο όνομα του παράνομου πλούτου, της διαστροφής και της αυθαίρετης εξουσίας γίνονται οι πρωταγωνιστές τριών ταινιών. Στην Οδό Αμπού Τζαμίλ των Γάλλων Αλέξισ Μονσοβέ και Στεφάν Μαρτσέτι, το λαθρεμπόριο καλά κρατεί στη Ράφα, ενώ λίγο πιο ανατολικά Οι νεαροί χορευτές του Αφγανιστάν (Τζέιμι Ντόραν, Μ. Βρετανία) πέφτουν θύματα σεξουαλικής εκμετάλλευσης και νεαρές Αφγανές πωλούνται σε τιμή ευκαιρίας σε γηραιούς συζύγους (Αζίζα 50 πρόβατα του Νίμα Σαρβεστά-νι, Σουηδία). Πόλεμος και τρομοκρατία

βρίσκονται στο στόχαστρο κινηματογραφιστών που παίρνουν το ρίσκο να σχολιάσουν την εισβολή των Ισραηλινών στη Γάζα το 2008 (Τα δάκρυα της Γάζας της Νορβηγίδας Βίμπεκε Λέκεμπεργκ) και τις συνθήκες κράτησης στο περίφημο Γκουαντάναμο (Δεν σου αρέσει η αλήθεια των Καναδών Λικ Κοτέ και Πατρίσιο Ενρίκε). Χίλιες και μία φυλακές στον κόσμο και ο Νταβίντ Πάμπλος στέκεται στο διαχωριστικό φράκτη μιας συνοριακής γραμμής στην Ν. Αμερική (Ένα σύνορο, όλα τα σύνορα), ενώ ο Γάλλος Νταβίντ Αντρέ συντροφεύει έναν μελλοθάνατο στις τελευταίες του μέρες στην πτέρυγα θανατοποινιτών στην Οκλαχόμα και επανέρχεται στο ίδιο μέρος 10 χρόνια μετά θύγοντας μια αμφισβητούμενη «απόδοση δικαιοσύνης» στο Ατέλειωτη θλίψη, η ζωή μετά τη θανατική καταδίκη.

DOCUMENTAIRE

RETROUVEZ LES MEILLEURS
DOCUMENTAIRES
FRANCOPHONES EN MARS
SUR TV5MONDE

POLOGNE, LES CHEMINS DU RENOUVEAU

Le dimanche 27 mars à 20h00

360° - GÉO : JAPON, LES REINES DE LA MER

Le samedi 26 mars à 15h05,
refiffusion le lundi 28 mars à 23h

FBI

Les lundis à 13h30 en mars

TV5MONDE.COM ET/OU MARS.COM

TV5MONDE est disponible via câble, satellite et adsl

www.tv5monde.com

UN MONDE, DES MONDES,
TV5MONDE

ΜΙΚΡΕΣ ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΘΑ ΣΑΣ ΠΩ...

Επίκαιρες, ευαίσθητες και συγκλονιστικές, με κωμικά και συγκινητικά στοιχεία, αφυπνίζουν, προβληματίζουν και ξεχωρίζουν για την ιδιαίτερη θεματολογία τους. Αφηγήσεις που «ταξιδεύουν» σε διαφορετικές γωνιές του πλανήτη και ιστορίες έτοιμες να «δραπετεύσουν» από τα όρια των κινηματογραφικών πλάνων, με προορισμό τη συνείδηση του κοινού.

Σε δραματικό ύφος το φιλμ Ένας άντρας ήρθε και την πήρε των Γιέντζεϊ Νιέστρουϊ και Ράφαλ Πσύμπυλ, μεταφέρει τους θεατές στην πολωνική επαρχία του 19ου αιώνα και στην τραγική ιστορία της οκτάχρονης Όλα, η οποία εξαφανίστηκε, ένα πρωινό πηγαίνοντας προς το σχολείο της. Τα γυρίσματα διήρκεσαν επτά ολόκληρα χρόνια. Οι σκηνοθέτες έχοντας σε πρώτο πλάνο το πρόσωπο της μητέρας στο πέρασμα του χρόνου, αποτυπώνουν τις σχέσεις των ανθρώπων στη μικρή πόλη Biadaczki, που μετά από το γεγονός έχουν αλλάξει.

Ο Ιησούς Ρομέρο έπεσε θύμα σεξουαλικής κακοποίησης από έναν ιερέα όταν ήταν 11 χρονών. Ως ενήλικας, αποφασίζει όχι μόνο να καταγγείλει τον δράστη αλλά και να διηγηθεί το μαρτύριο του. Στο Agnus Dei: ο αμνός του Θεού η Αλεχάνδρα Σάντσεζ, κάνει το δικό της σχόλιο -για το επίκαιρο και πάλι τον τελευταίο καιρό- θέμα της ατιμωρησίας της Καθολικής Εκκλησίας, απέναντι σε πράξεις παιδραστίας που διαπράττονται από ορισμένα μέλη της.

Σε εντελώς διαφορετικό κλίμα, οι ήρωες του ντοκιμαντέρ του Γιαν Τενχάβεν Φθινοπωρινό χρυσάφι μπορεί να είναι από 80 μέχρι 100 ετών, το λέει όμως η... καρδούλα τους. Στόχος τους είναι να λάβουν μέρος στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Αγώνων Δρόμου και τίποτα δεν τους σταματά.

Ο Δευτέρης Φυλακτός στο 26.2 The road to here, εκεί που η δύναμη της θέλησης ξεπερνά κάθε εμπόδιο, ακολουθεί την 50χρονη Μπέκι, η οποία το 2009 έτρεξε την διαδρομή του κλασικού μαραθωνίου των Αθηνών.

Ο ισπανός Ρουζέ Βιγιαρόγια με το Παλίνδρομο, χωρίς εντυπωσιασμούς και

με λιτή κινηματογράφηση πλέκει το εγκώμιο της τρίτης ηλικίας.

Ο Μπέντζαμιν Φίνγκερχαρ μας προτρέπει να... Πάμε για ρεκόρ και σε διεθνή πρεμιέρα θα δούμε το φιλμ του που έχει ως ήρωες έναν ζογκλέρ-τζόγκερ, έναν τύπο που πιάνει σταφύλια στον αέρα και έναν ακόμη που ποδηλατεί στο πουθενά. Στόχος τους; Η κατάρριψη παγκόσμιων ρεκόρ.

Μια απροσδόκητη φιλία, αναπτύσσεται μεταξύ ενός Αφγανού και ενός Αμερικανού στρατηγού, στο Στρατόπεδο Νίκη, Αφγανιστάν της Κάρολ Ντάισινγκερ. Χρησιμοποιώντας 300 ώρες λήψεων, η ταινία εξετάζει το πώς οικοδομείται ένας λειτουργικός αφγανικός στρατός και έχει ως επίκεντρο το δέσιμο των ανθρώπων πέρα από πολιτισμικές διαφορές.

Μπορεί η Σούχεν Ταν να κατάγεται από την Ολλανδία, δημιούργησε ωστόσο το φιλμ Μια σύγχρονη Ελληνική τραγωδία, το οποίο διαπραγματεύεται την ελληνική κρίση και τον αντίκτυπο της στην καθημερινότητα των πολιτών. Πρωταγωνιστής της ιστορίας της, ο Κώστας, ένας αγρότης που είναι διατεθειμένος να πουλήσει τα πάντα -ακόμη και τα δύο αρχαία αγάλματα που βρέθηκαν στο χωράφι του- προκειμένου να επιβιώσει. Η ταινία προβάλλεται σε παγκόσμια πρεμιέρα.

Με ανάλογη θεματική και το Docville - Λασκαρέως 99, Αθήνα της Κατερίνας Πατρώνη. Πρόκειται για το πρώτο επεισόδιο της σειράς που καταγράφει τη ζωή στις ελληνικές πόλεις σε καιρό κρίσης. Η Ζωή και η Αθηνά, οι οποίες προσπαθούν να κρατήσουν ανοιχτά τα μικρά καταστήματα τους, είναι οι πρωταγωνίστριες της αρχικής ιστορίας. Σύμφωνα με τον κινέζο φιλόσοφο Lao Tzu, Τζενπίν σημαίνει «μυστηριώδης γυναίκα». Τον συγκεκριμένο τίτλο διάλεξε για το ντοκιμαντέρ της η Νάομι Καουάσε, η οποία «εισχωρεί» ανάμεσα στο κόσμο των γυναικών που γεννούν στη κλινική Yoshimura και ενός γιατρού που έχει περάσει σαράντα χρόνια της ζωής του ως μαιευτήρας.

Ένα γουρουνάκι για κατοικίδιο ζωο ή μήπως στο... πιάτο με πατάτες; Ο Ντόρους το γουρουνάκι, είναι ο πρωταγωνιστής της ταινίας Το Θείο γουρουνί του Χανς Ντόρμανς, η οποία ρίχνει μια πιο προσεκτική ματιά σε αυτό το αμφιλεγόμενο ζωο και σίγουρα θα βάλει τους θεατές σε δίλημμα.

Με το θέμα της ανεργίας ασχολείται η Οικογένεια των Μίκαελ Βίστρεμ και Αλμπέρτο Χέρσκοβιτς, που εστιάζει σε μια οικογένεια από το Περού, η οποία παρά την φτώχεια προσπαθεί να παραμείνει ενωμένη. Θα τα καταφέρει; Άλλη μια ταινία με επίκεντρο τις οικογενειακές σχέσεις είναι το Οικογενειακό ένστικτο του Άντρις Γκάουγια. Σκληρό και κάποιες στιγμές σοκαριστικό, μεταφέρει το κοινό στη Λετονία της μετά-σοβιετικής εποχής, καταγρά-

φοντας το πορτραίτο μιας οικογένειας την οποία έχει διαλύσει το αλκοόλ, η βία και η ακραία φτώχεια. Στη θρησκεία Σίντο, προκειμένου να καταστεί κάτι ιερό, οι άνθρωποι δένουν ένα σχοινί γύρω του. Αυτός ο ιερός χαρακτήρας της δέσμευσης μπορεί να εφαρμόζεται επίσης στο Κινμπάκου, (λέξη που δανείζεται για την ταινία του ο Γιούνι Χόκανεν), το οποίο είναι μια ερωτική-πνευματική σχέση μεταξύ των

ανθρώπων και παρουσιάζεται μέσω του ντοκιμαντέρ.

Στη Νυφούλα, η Λέσλαβ Ντομπρούτσκι, χωρίς διάθεση να κατακρίνει, αφηγείται την ιστορία μιας κοπέλας που αναγκάστηκε στα δεκατρία της, να αφήσει την πατρίδα της, την Τουρκία και να πάει στη Γερμανία για να παντρευτεί ένα από τα ξαδέρφια της. Όταν αποφασίζει να χωρίσει «καταδικάζεται» και από τις δύο τις οικογένειες.

Μόνο οι λέξεις συνεχίζουν είναι ο τίτλος του ντοκιμαντέρ της Καλλιόπης Λεγάκη, η οποία κινηματογραφεί τις εξομολογήσεις 52 θαμώνων του μπαρ «Dasein» στα Εξάρχεια.

Στις Αφηγήσεις άλλων γυναικών η Μαρία Πεσλή περιηγείται στις αφανείς ζωές τριών γυναικών που τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια ζουν στην Ελλάδα. Απάντηση στο ερώτημα αν υπάρχει Θεός, προσπαθεί να δώσει μέσα από το ντοκιμαντέρ του Χαμένος στη θρησκεία και με μια κάπως... τρελή προσέγγιση, ο Μαρκ Μπουρτ. Η ταινία βασίζεται σε βιώματα του ίδιου του σκηνοθέτη, που μετά την γέννηση των παιδιών του και καθώς ο οικογενειακός του περίγυρος πίστευε σε διάφορους θρησκείες, βρισκόταν σε σύγχυση γιατί δεν ήξερε με ποια από αυτές να μεγαλώσει τα παιδιά του...

Με βάση πέντε πραγματικές ιστορίες και φόντο την Νέα Υόρκη, η Τζίλ Αντρέσεβιτς, στο Έρωτας κ.τ.λ, επιδιώκει μια χιουμοριστική εξερεύνηση στα διάφορα στάδια που περνά η αγάπη. Νέοι, γέροι, γκέι, ο καθένας βιώνει διαφορετικά τη χαρά και την απογοήτευση που απορρέουν από αυτή και όλοι τους έχουν και κάτι διαφορετικό να διηγηθούν.

Ο Χρήστος Καρακέπλης στη σκιά του Παρθενώνα και μέσα από την Πρώτη ύλη, αποτυπώνει στη κάμερά του, τον μόχθο κάποιων μεταναστών που ζουν στην Αθήνα.

Σε... παιδική χαρά «μετατρέπει» την ομότιτλη ταινία του Η δική μου παιδική χαρά ο Κάσπαρ Άστρουπ Σρέντερ. Ο κινηματογραφιστής εξερευνά πως το Parkour και το Freerunning αλλάζουν την αντίληψη του αστικού χώρου, και κάνει την δική του πρόταση για το πώς πρέπει να οικοδομούνται οι πόλεις στο μέλλον.

Με διάρκεια γυρισμάτων δέκα χρόνια, το Ένας τυχερός ελέφαντας της Λίσα Λίμαν διερευνά τις συνέπειες της διατήρησης άγριων ζώων σε αιχμαλωσία και έχει ως επίκεντρο μια ευαίσθητη ιστορία αγάπης μεταξύ ενός ιδιοκτήτη τσίρκου, του Ντέιβιντ, και μιας ελεφαντίνας, της Φλόρας.

Με επαναστατικές μεθόδους κινηματογράφησης, ο Λέοναρντ Ρέτελ Χέλμριχ στο Μια θέση ανάμεσα στ' αστέρια,

αποκαλύπτει την ταχέως μεταβαλλόμενη κοινωνία της Ινδονησίας, μέσα από το πορτρέτο μιας οικογένειας που ζει στις φτωχογειτονιές της Τζακάρτα.

Ο Καναδός Τζέιμι Κάσνερ, παρουσιάζει το Πώς να βγείτε κερδισμένοι από την ύφεση, μια μαύρη κωμωδία - εγχειρίδιο για το πως να μην... κάνετε απόπειρα αυτοκτονίας, όταν οι καταστάσεις δυσκολεύουν. Η ταινία του είναι γεμάτη από παραβολές και γυρίστηκε σε Καλιφόρνια, Ευρώπη και Ντουμπάι. Στη Φινλανδία οι άνδρες πηγαίνουν σε σάουνες και εκεί εξαγνίζονται τόσο σωματικά όσο και ψυχικά. Στον Ατμό της ζωής οι Γίουνας Μπέργκαλ και Μίκα Χοτακαϊνεν, υπόσχονται στους θεατές ένα βαθιά συναισθηματικό και αξέχαστο φινάλε.

Η «ιδιοφυΐα από τις φτωχογειτονιές» έτσι είχαν ονομάσει την συγγραφέα Αντρέα Ντούνμπαρ, που στα 15 της κακοποιήθηκε και έμεινε έγκυος, έγραψε δύο θεατρικά έργα και μια ταινία, και ήταν νεκρή μόλις στα 29 της. Η οδός Αρμπόρ της Κλίο Μπάρναρντ εξετάζει τόσο τα βιώματα της Ντούνμπαρ όσο και της κόρης της, που η ζωή της ακολούθησε την παρόμοια καθοδική πορεία της μητέρα της.

Η ζωή χαρισάμενη της Εύα Μούλβαντ αφορά μια μητέρα και την κόρη της που από την πλούσια ευρωπαϊκή ανώτερη τάξη πέρασαν σε μια φτωχή ζωή, σε ένα μικρό διαμέρισμα κοντά στην πορτογαλική Ριβιέρα. Με χιούμορ, η σκηνοθέτις αφηγείται μια ιστορία δόξας και πτώσης, όπου η τύχη παίζει καθοριστικό ρόλο.

Με ηρωίδα την τυφλή Άλις και οδηγός της την φαντασία, η Λεχ Μικούλσκι στο Η θάλασσα μέσα από τα μάτια της (σε διεθνή πρεμιέρα), ξεκινά μαζί της ένα ταξίδι με πλοίο. Στο μόλις 25 λεπτών διάρκειας ντοκιμαντέρ της, η σκηνοθέτις πλέει από την Ολλανδία προς την Πολωνία. Ακολουθήστε την... Στο Παζάρι, ο Ράμα Ράου μας μεταφέρει σε μια παραγκούπολη στο Τσενάι της Ινδίας, στην οποία ζουν οι πρόσφυγες από το πρόσφατο τσουνάμι. Εδώ, η επιβίωση ισούται με την πώληση ενός νεφρού. Το ντοκιμαντέρ μέσα από διάφορες προσωπικές ιστορίες, διερευνά τα μεγαλύτερα ζητήματα που σχετίζονται με το εμπόριο οργάνων.

13° ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

SyStasi
Manis

Εταιρία Προώθησης Οίνων

www.systasimanis.gr

ΧΟΡΗΓΟΙ - ΟΙΝΟΠΟΙΕΙΑ:

ΜΕΝΑΞΙΝΤΣΑ ΦΘΙΩΤΙΑΟΣ

ΖΙΤΣΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
www.zitsawine.gr

ΚΤΗΜΑ
ΜΑΓΕΛ

ΚΟΡΟΜΗΛΙΑ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ
www.maggel.gr

<http://entertainment.in.gr>

έργο αξίζει να δω στο σινεμά;

Με καθημερινή ενημέρωση και πληροφορίες για κάθε καινούργια ταινία, τις αίθουσες προβολής και χάρτες με οδηγίες καθοδήγησης από την περιοχή σας στον κινηματογράφο, το in.gr ψυχαγωγία δίνει απαντήσεις σε όλα τα ερωτήματά σας. Επιπλέον, περιλαμβάνει ενότητες όπως παιδί, τηλεόραση, θέατρο-χορός, homecinema, μουσεία-γκαλερί, βιβλίο...

in.gr ψυχαγωγία

in στο σινεμά in στο θέατρο in στο homecinema in στη μουσική
in στο βιβλίο in στην τηλεόραση in στο χορό in στην τέχνη in στο παιδί

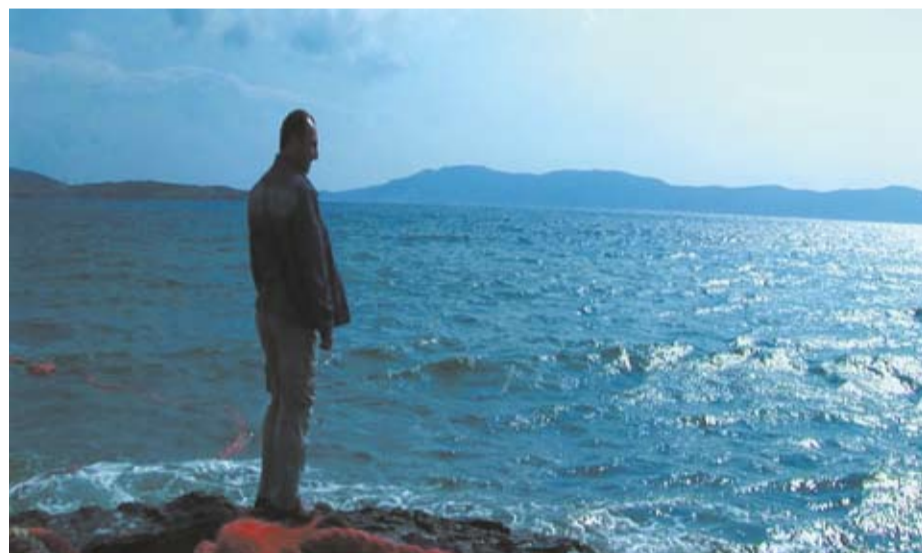
ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΑΡΑΒΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Δραματικά γεγονότα εκτυλίσσονται με κινηματογραφική ταχύτητα το τελευταίο διάστημα στον αραβικό κόσμο και μια νέα Μέση Ανατολή φαίνεται να αναδύεται. Στο αφιέρωμα που πραγματοποιεί η διοργάνωση σε ντοκιμαντέρ της Μέσης Ανατολής, στο πλαίσιο των δράσεων του προγράμματος του υπουργείου Πολιτισμού «Θεσσαλονίκη - Σταυροδρόμι πολιτισμών», περιλαμβάνονται ταινίες οι οποίες αναδεικνύουν την παραγμένη ιστορία και την ξεχωριστή φυσιογνωμία αυτού του τόπου, θίγοντας τολμηρά θέματα παγκόσμιου ενδιαφέροντος.

Πως οι γυναίκες και τα παιδιά χειρίζονται τα θέματα της καθημερινότητας μετά από μια δραματική εμπειρία πολέμου, όταν αναγκάζονται να ζουν σε σκηνές ή ακόμη και στα χαλάσματα; Με μοναδικό υλικό και σκληρές εικόνες, η Βίμπεκε Λέκεμπεργκ στα Δάκρυα της Γάζας, δίνει την απάντηση και ακολουθεί με την κάμερά της τρία παιδιά κατά τη διάρκεια της ισραηλινής εισβολής στη Γάζα το 2008 αλλά και κατά την περίοδο μετά την κατάπαυση του πυρός.

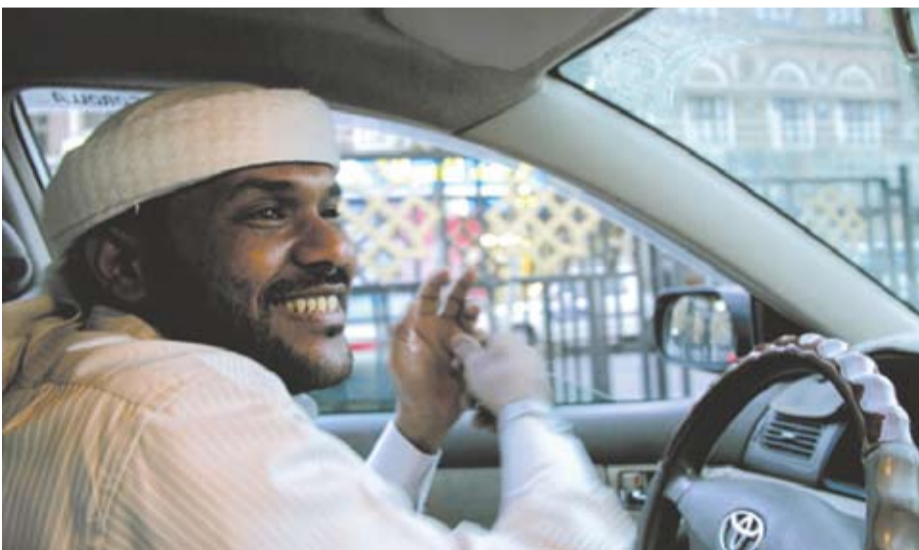
Ένα μέλος της Αλ Κάιντα και πρώην σωματοφύλακας του Οσάμα Μπιν Λάντεν και ένας κρατούμενος των φυλακών του Γκουαντάναμο, είναι οι πρωταγωνιστές του ντοκιμαντέρ Ο όρκος της Λόρα Πουατρά. Η δημιουργός εξετάζει τις αλήθειες και τα ψέματα που αφορούν το θέμα του στρατευμένου ισλαμισμού.

Τραγουδίστρια του ρεμπέτικου και της παραδοσιακής ελληνικής μουσικής, η Ρόζα Εσκενάζι γίνεται εκείνο το πρόσωπο, τα βήματα του οποίου καταγράφει ο Ρόι Σερ στην ταινία του Γλυκό μου καναρίνι, η οποία προβάλλεται σε παγκόσμια πρεμιέρα. Ο ίδιος διηγείται την ιστορία τριών νέων μουσικών από την Ελλάδα, την Τουρκία και το Ισραήλ, οι οποίοι ξεκινούν ένα μουσι-

κό ταξίδι με οδηγό τα τραγούδια της γνωστής ερμηνεύτριας. Μπορεί σύμφωνα με τη λαϊκή ρήση να υπάρχουν και... αλλού πορτοκαλιές που κάνουν πορτοκάλια, ωστόσο ο Εγιάλ Σιβάν στη ταινία Τζάφα, ο μηχανισμός του πορτοκαλιού με χρήση παραδοσιακών τραγουδιών και προπαγανδιστικών φιλμ, μιλά για το περίφημο εσπεριδοειδές που προέρχεται από την Παλαιστίνη και είναι γνωστό ως το πορτοκάλι Τζάφα. Μέσα από την ιστορία του πορτοκαλιού μαθαίνουμε την ιστορία της περιοχής καθώς και για την διαμάχη μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιστινίων. Ακόμη ένα ντοκιμαντέρ σε παγκόσμια πρεμιέρα είναι ο Ήρωας των θαλασσών του Ταλάλ Ντερκί. Ο σκηνοθέτης αναφέρεται στο ζήτημα της παράνομης μετανάστευσης στην Ευρώπη μέσα από την εξιστόρηση της ιστορίας του Αμπό Γιασάρ, που πέρασε κολυμπώντας τη θάλασσα μεταξύ Τουρκίας και Ελλάδας και ζει πλέον στην Αθήνα. Έφεδροι αξιωματικοί που αρνούνται να υπηρετήσουν στα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη μιλάνε για τις εμπειρίες από τη θητεία τους, στην κάμερα της Κυριακής Μάλαμα και στην ταινία της Μαύρη σημαία. Τη στιγμή που ο 29χρονος φοιτητής του Χάρβαρντ Άβι Κρέμερ μαθαίνει

ότι του μένουν τέσσερα χρόνια ζωής, αποφασίζει να βρει τη θεραπεία για την πλάγια μυοατροφική σκλήρυνση, την ανίατη ασθένεια γνωστή και ως νόσο του Λου Γκέριγκ. Η Οντέτ Ορ στο Νικόντας τον χρόνο (ευρωπαϊκή πρεμιέρα) καταγράφει την υπεράνθρωπη προσπάθεια και τα επιτεύγματα του Άβι και των φίλων του, προκειμένου να καταφέρουν το ακατόρθωτο και να βρουν χρηματοδότες για το εγχείρημά τους. Οι σκηνοθέτες Αλέξις Μονσοβέ και Στεφάν Μαρτσέτι «μεταφέρουν» τους θεατές στην Οδό Αμπού Τζαμίλ, στον τελευταίο «παράνομο» δρόμο πριν τα σύνορα της Λωρίδας της Γάζας με την Αίγυπτο. Από εκεί ξεκινά το λαθρεμπόριο όπως και οι μοίρες τεσσάρων ανθρώπων που ενώνονται δραματικά. Δεκαπέντε μήνες, σαρανταπέντε φυλακισμένοι και οι 12 Διβανέζοι της Ζέινα Ντακάς. Η θεατρική σκηνοθέτις, ειδικευμένη στο να δουλεύει με κοινωνικά αποκλεισμένες ομάδες, στήνει το πρώτο θεατρικό εργαστήριο για φυλακισμένους στην περιβόητη φυλακή Ρουμιέ του Διβάνου. Παράλληλα, στέλνει ένα μήνυμα ελπίδας και αναδεικνύει τη θετική επίδραση της δραματοθεραπείας σε κάποια από τα πλέον εξοστρακισμένα μέλη της κοινωνίας μας.

LEON & PARTNERS

Γεμάτη περιεχόμενο!

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ
 Ημερήσια Πολιτική και Οικονομική Εφημερίδα
 ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 2103401111 - 2103401112
 www.kathimerini.gr

www.kathimerini.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΛΑΜΑ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ

Η ίδια λέει ότι οι σπουδές θεάτρου στη Σχολή Λαϊκού Πειραματικού Θεάτρου και στη Σχολή Βεάκη τη βοήθησαν στην κινηματογράφηση των ανθρώπων και της ιστορίας τους μέσα από τις αφηγήσεις τους. Τα πρώτα της ντοκιμαντέρ άλλωστε γεννήθηκαν παράλληλα με τη συνεργασία της με θεατρικές ομάδες στην Ελλάδα και την Κύπρο. Ο φακός της εστιάζει σε πολιτικοκοινωνικά ζητήματα, αφού και η ίδια ευαισθητοποιείται ενεργά μέσα από την τοπική αυτοδιοίκηση στη γενέτειρά της, τη Συκιά της Χαλκιδικής, στη Σιθωνία. Το 13ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης τιμά φέτος την Κυριακή Μάλαμα με ένα μεγάλο αφιέρωμα, παρουσιάζοντας τους πιο σημαντικούς σταθμούς στο έργο της.

Μέσα από μνήμες που ρίχνουν φως σε επιμέρους ιστορίες ανθρώπων, επικεντρώνει σε πρόσωπα και ακολουθεί τα ίχνη της Ιστορίας. Όπως την Εβραία από τη Θεσσαλονίκη, Ζάνα Σαντικάριο-Σαασόγλου, που επέζησε από το στρατόπεδο του Άουσβιτς με τον αριθμό 39405, τον Μιχρί Μπελί, τον πασίγνωστο Καπετάν Κεμάλ (2003), θρυλική μορφή του Δημοκρατικού Στρατού που στη διάρκεια του Εμφυλίου βρέθηκε στο πλευρό των ελλήνων κομμουνιστών, ή

τον Βάσκο Καρατζά (2001), τον ασυρματιστή του Γενικού Επιτελείου του Δημοκρατικού Στρατού και τον Μικρασιάτη μαρξιστή και μετέπειτα αναρχικό, Γιάννη Ταμτάκο που χρωματίζει τις πολιτικές του πεποιθήσεις με Κόκκινο-Μαύρο (2001).

Τρεις γυναίκες αφηγούνται αναμνήσεις διατρέχοντας την ιστορία του τόπου τους, η τουρκοκύπρια ποιήτρια - ακαδημαϊκός Νεσσε Γιασίν θυμάται τα τραγικά γεγονότα του '74 στην Κύπρο και φωτίζει όσα βίωσε Η άλλη πλευρά (2004) στο πολύπαθο νησί. Η ντίβα του αλβανικού λυρικού θεάτρου, Εντίτ Μιχάλι, μοιράζεται αναμνήσεις και θυμάται γεγονότα που σημάδεψαν τη δικιά της πατρίδα συνθέτοντας ένα Αλβανικό μελόδραμα (2003). Η Δέσποινα Καλή, η γερασμένη Ρωμιά Μαντάμ Δέσποινα (2003), μια από τους λίγους εναπομείναντες Έλληνες της Πόλης, νοσταλγεί και αιχμαλωτίζει την κάμερα αφηγούμενη αναμνήσεις και περιγράφοντας εικόνες.

Η μοίρα και τα βιώματα μειονοτήτων και μικρών κοινωνικών ομάδων αποτελούν τα κύρια θέματα των ταινιών της Κυριακής Μάλαμα. Στο Επάνω στα ίχνη (1998) αναζητά την ταυτότητα των Εβραίων που ζουν σήμερα στη Θεσσαλονίκη. Στο Γυναίκες στο μικρό Παρίσι (2004) βήμα

βήμα εξοικειώνει τις τσιγγάνες στον Δενδροπόταμο με την κάμερα και κερδίζει αφηγήσεις για τα ήθη και τις παραδόσεις των Ρομά. Στη Μαύρη Σημαία» (2003) καταγράφει την ιστορία μιας ομάδας έφεδρων ισραηλινών αξιωματικών που αρνούνται να επιστρέψουν στα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη. Αποστασιοποιημένη από τα πρόσωπα του παρόντος που μας δένουν με το παρελθόν και στο πλαίσιο της σειράς της ΕΡΤ3 Ταραγμένα Χρόνια, η Μάλαμα μας ταξιδεύει στις

αρχές του 20ού αιώνα, αυτή τη φορά χρησιμοποιώντας κυρίως αρχειακό υλικό. Το Συννεφιάζει (2007) μας μεταφέρει στο καλοκαίρι του 1914 και το ξέσπασμα του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, ενώ οι Ανταλλάξιμοι (2007) είναι ένα μωσαϊκό προσωπικών ιστοριών Ελληνορθόδοξων και Μουσουλμάνων που έγιναν πρόσφυγες εν μια νυκτί, όταν στις 30 Ιανουαρίου του 1923 αποφασίστηκε η υποχρεωτική ανταλλαγή των ετερόδοξων πληθυσμών μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας.

έξοδος από την κρίση
της δημοσιογραφίας

> ενισχύστε την ανεξάρτητη δημοσιογραφία

γίνετε
μέλος χωρίς σύνορα

στείλτε άρθρο | στείλτε event | στείλτε video

tvxs

<http://tvxs.gr>

FACES, TRIBUTES AND INNOVATION

In a rather unstable era of information overload a documentary festival is more or less obliged to contribute to a better understanding of our world by helping its viewers widen their horizons. This depends on several distinctive qualities of each organization. Let's have a closer look at the honorary guests, the special tributes and at the innovative initiatives that make the 13th Thessaloniki Documentary Festival what it is.

Honorary Guests

Sergei Loznitsa

Sergei Loznitsa's cinema is well-known for its quality. The Ukrainian documentarist manages to capture the viewers' attention, who should stay focused and alert till the end so that they can really enjoy a great film. Born in 1964, he has already made eleven documentaries that tend to focus on everyday issues. His movies may well be seen as "slices of life". The Russian countryside, its people and their culture are almost always present in Loznitsa's world, underlining the connection between human and the nature. Last year it was time for his first fiction film, an apparent turning point in his career. But Sergei Loznitsa does not share completely this point of view: "The difference between a fiction film and a documentary is that the director has a more dynamic relation with the object, whereas a documentary is unforeseen." The award-winning documentarist is going to give a masterclass (Wednesday, March 16, 11:00-14:00, John Cassavetes Hall), while his eleven documentaries will be screened during the festival,

offering the public the chance to get to know his work.

Helena Trestikova

She has been working for 35 years in a row at full speed, directing almost one film each year. Born in 1949, Helena Trestikova studied at the world famous Cinema School of Prague, FAMU, where she has been teaching since 2002. The distinctive quality of her work is the method of time-lapse shooting, the observation of human life over an extended period of time. This is why she thinks for herself "I am a very patient director". She deals with marginal personalities but she focuses on human relationships, social problems and women's issues as well. However, alienation is a key term in her work, as the Czech director offers her protagonists open ground to express themselves. In 2007 Trestikova was the Minister of Culture for the Czech Republic but only for a couple of weeks' time. She resigned, claiming she was forced to appoint certain employees at the Ministry. Ten of her most representative films will be screened during the TDF. **Kyriaki Malama** How can theater affect cinema? For

Kyriaki Malama her theater studies at the School of Popular Experimental Theater and at Veaki School were a great help in capturing human stories with her camera. The Greek director from Halkidiki -not far away from Thessaloniki- attempts to shed light on human stories and to follow the trails of history through her work. The Greek Civil War, the Greeks of Istanbul, the tragic events in Cyprus in 1974 are only some of the stones in her thematic mosaic. Being a passionate documentarist, who has worked for the Greek Public Television for many years, Kyriaki Malama has an absolute opinion about the role of documentary: "A Documentary may be a historical testimony or even uncover political games around the world. But most of all documentaries should sensitize viewers about a problem. It is then we, the people, who should come up with the solutions." The tribute of the TDF on her work consists of twelve films of hers. Kyriaki Malama was honored by the TDF for her contribution in the art of documentary at a special ceremony on Sunday, March 13.

culture now.gr

Μουσική
Κινηματογράφος
Θέατρο, Χορός
Λογοτεχνία
Φωτογραφία
Εικαστικά, Τέχνες
Κοινωνική Ευθύνη
Περιβάλλον
Θέματα, Πρόσωπα

Πολιτισμός Κάθε Μέρα
www.culturenow.gr

sevenart
www.sevenart.gr

Κάθε μέρα σινεμά

ΚΡΙΤΙΚΕΣ
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ
TRAILERS
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΑΙΘΟΥΣΩΝ
BOX OFFICE
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΒΡΑΒΕΙΑ
ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΑ
ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ
TOP MOVIES

Το portal της 7ης τέχνης

How I Am: Challenging Perceptions

On the occasion of the Special Olympics Athens 2011, one of the special tributes of the 13th TDF focuses on films about mental retardation, autism and developmental dysfunctions. Bearing in mind the significance of these medical conditions, this year's organization chooses the optimistic path against stereotypes and attempts to redefine concepts such as "illness", "otherness", "equality" etc. The tribute consists of thirty genuine and touching documentaries that invite viewers to look at the world through the eyes of these people. The whole segment is co-financed by Greece and the European Union (NSRF 2007-2013).

A panel discussion on the same topic is going to take place on Tuesday, March 15, at 11:00 at John Cassavetes Hall.

Spotlight Middle East

The Arab world is going through one of the most turbulent periods of its history. Modern history is being written in Tunisia, Egypt, Libya, Bahrein etc. The cinematic lens is also there. Nine movies that showcase different perspectives both of the

political issues as well as of unique human stories in the wider region. The spotlight contributes to the project "Thessaloniki - Cultural Crossroad".

EDN Documentary Congress

This third annual event is going to offer the participants useful tips about constructing effective pitch pilots. Discussions will also provide an overview of the international documentary market and potential buyers. The European Documentary Network, the TDF and the Thessaloniki Doc Market organize the congress under the auspices of the Municipality of Thessaloniki. (Tuesday, March 15, 15:00-17:30, IEK Akmi)

Innovation

Technology can take distance off the table. The 13th Thessaloniki Documentary Festival along with The Laboratory of Electroacoustics and TV Systems of the Department of Electrical and Computer Engineering of the Aristotle University of Thessaloniki take the organization out of the rooms to the wider Greek district. Movies, masterclasses, sidebar events and many more festival activities are going to

expand to three Greek cities, Corfu, Rethimnon, Patra and Nicosia in Cyprus through the university network GRNET. This common initiative is considered to be a global innovation.

Ticketing

Box offices: Aristotelous Square & Pier

Opening hours: Daily 09:45 - 24:00

Ticket price: €4 / screening

Tickets for €4

€4 tickets can be bought for all public

festival screenings.

Free Entrance

University students, holders of Culture Card and the unemployed are entitled to free entrance to all screenings at the Olympion theatre starting before 15:00, and to all screenings at the Pier starting before 13:00. Issuing a free ticket is necessary in order to reserve a seat. A valid student ID / culture card / unemployment card must be presented.

Έχουμε άστρο. Έχετε προνόμια.

Η Aegean είναι μέλος της Star Alliance, της μεγαλύτερης αεροπορικής συμμαχίας παγκοσμίως, εξασφαλίζοντας μοναδικά προνόμια στα GOLD μέλη του προγράμματος Miles&Bonus.

- * Αναγνώριση των GOLD μελών του Miles&Bonus και από τις 27 αεροπορικές εταιρείες - μέλη της συμμαχίας.
- * Συλλογή και εξοργύρωση μιλίων σε όλο το δίκτυο της Star Alliance, σε περισσότερους από 1.100 προορισμούς σε 181 χώρες.
- * Πρόσβαση σε περισσότερα από 990 Star Alliance lounges⁽¹⁾ παγκοσμίως, κάθε φορά που πετάτε με εταιρεία - μέλος της Star Alliance.

⁽¹⁾ περισσότερες πληροφορίες για τα Star Alliance lounges θα βρείτε στην ενότητα Star Alliance στο www.aegeanair.com

- * Προτεραιότητα στον έλεγχο αποσκευών.
- * Προτεραιότητα στην παραλαβή των αποσκευών.
- * Επιπλέον βάρος αποσκευών.
- * Προτεραιότητα στη λίστα αναμονής κρατήσεων.
- * Προτεραιότητα στη λίστα αναμονής αεροδρομίων.

Σας ευχαριστούμε για την εμπιστοσύνη σας. Μαζί, ταξιδεύουμε ακόμη πιο μακριά.

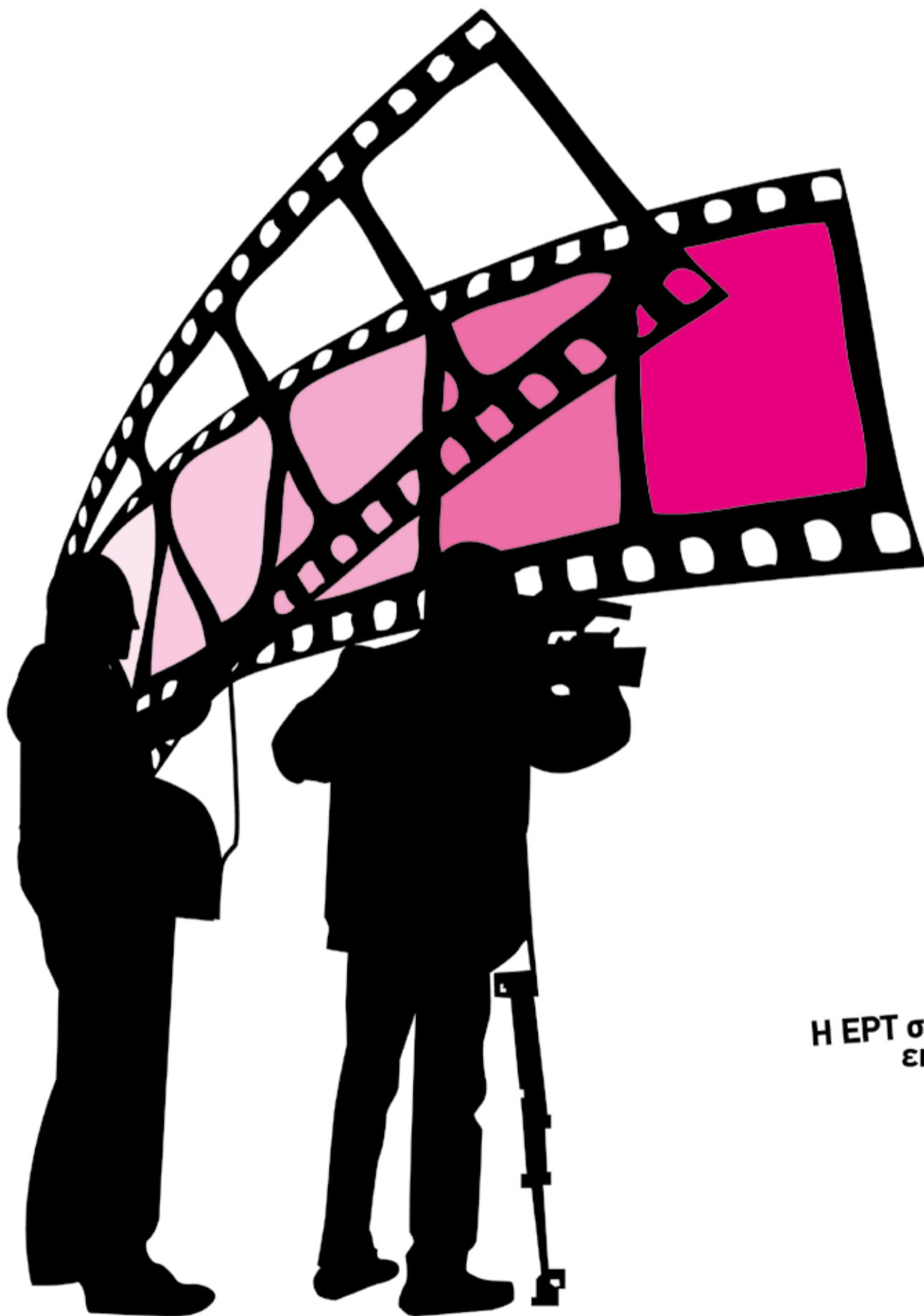
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ σε εξέλιξη

bend.gr

Διονυσίου Αρεοπαγίτου 7, 11742 Αθήνα
τηλ: 210 3678500 | url: www.gfc.gr | email: info@gfc.gr

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ 21^{ΟΥ} ΑΙΩΝΑ

13^Ο ΔΙΕΘΝΕΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η ΕΡΤ στηρίζει το δημιουργό,
επενδύει στον πολιτισμό.

ΕΡΤ

www.ert.gr

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ